

خبر

بازتاب پیگیری‌های «شرق» درباره دامنی شدن قراردادهای مخابرات روستایی

اصرار مخابرات بر امضای قراردادهای دائم مورد اختلاف

● **شرق**: مدیرعامل شرکت مخابرات ایران با اشاره به زحمات کارگزاران مخابرات روستایی در سراسر کشور که همواره مرکز توجه مدیریت شرکت مخابرات ایران بوده است، افزود: در راستای ارج‌گذاشتن به این تلاش‌ها و کاهش دغدغه‌های این عزیزان، قرارداد دائم تا زمان بازنشستگی با کارگزاران به امضا می‌رسد. این جمله از سوی مدیرعامل شرکت مخابرات ایران هرچند قدمی روبه‌جلو محسوب می‌شود، اما شائبه این را به وجود آورده است که احتمالاً این شرکت بنا دارد باز هم بر قراردادهای به‌ظاهر دائمی‌ای که تنظیم کرده، تاکید و کارگزاران روستایی را از مزایا و رفاهیات به بهانه بار هزینه‌ای محروم کند. این در حالی است که هنوز مشخص نیست ۸۰۰میلیاردتومانی که دیوان عدالت اداری برای جبران خسارت به آن اشاره کرده است، صرف چه خواهد شد؟ به گزارش روابطعمومی امور بین‌الملل شرکت مخابرات ایران، سیدمجید صدری افزود: در تهیه این قرارداد تلاش شده با توجه به صرفه و صلاح کارگزاران و با رعایت قانون کار و آیین‌نامه استخدایمی شرکت، موارد درخواست‌شده کارگزاران نیز تا جای ممکن در آن لحاظ شود. صدری با تشریح محدودیت‌ها در منابع مالی شرکت و لزوم سرمایه‌گذاری در توسعه بخش‌های مخابراتی در سطوح مختلف افزود؛ با وجود تمام هزینه‌ها و با توجه به ارزش و اعتبار سرمایه انسانی کارگزاران روستایی برای شرکت مخابرات ایران، قرارداد دائم با کارگزاران تهیه و تنظیم شده است که افزایش پرداختی‌های سال ۱۳۹۸ پس از امضای قرارداد از سوی کارگزاران و تصویب شورای عالی کار به این کارکنان تعلق خواهد گرفت.

ژاپن به جای ایران نفتش را از عمان وارد کرد

شرکت فوجی ژاپن که پیش‌تر نفت ایران را خریداری می‌کرد، روز جمعه برای خرید نفت از عمان از طریق مزایده اعلام آمادگی کرده است و ظاهراً با پیشنهاد ۲۰ سنت بالاتر در هر بشکه برنده این مزایده شده است.به گزارش فارس، العربیه اعلام کرد: شرکت فوجی ژاپن که پیش‌تر نفت ایران را خریداری می‌کرد، روز جمعه برای خرید نفت از عمان از طریق مزایده اعلام آمادگی کرده و ظاهراً با پیشنهاد ۲۰ سنت بالاتر در هر بشکه، برنده این مزایده شده است. ژاپنی‌ها هرچند از سوی آمریکا مجوز خرید نفت از ایران را دارند، اما ترجیح دادند نفت خود را از عمان وارد کنند.یک منبع گفت قیمت نفت خام عمانی در سطح بازار ۱۰،۳ دلار در هر بشکه بالاتر از قیمت‌های پیش‌بینی شده برای نفت خام دوبی است.

لزوم بازارسازی منابع برداشتی خسارت سیل از صندوق توسعه ملی

● رئیس بانک مرکزی در یادداشتی برنامه بازارسازی منابع برداشتی تأمین خسارت سیل از صندوق توسعه ملی را اعلام کرد.به گزارش مهر، عبدالناصر همتی در اینستاگرام خود نوشت: نیاز به برداشت از منابع صندوق توسعه ملی برای تأمین بخشی از خسارت‌های سیل اجتناب‌ناپذیر است، فروش این منابع، موجب عرضه بیشتر ارز در بازار شده و منابع ریالی لازم را تأمین می‌کند. برای تسهیل این فرایند، بانک مرکزی نقش ثبت‌سازی در بازار را ادامه خواهد داد و منابع حاصل را صرف کنترل هدفمند نرخ و تنظیم عرضه و تقاضا خواهد کرد.بانک مرکزی در سال جاری بر تغییر ترکیب ترانزنامه خود (پایه پولی) تاکید دارد. هم‌زمان با کنترل اضافه‌برداشت بانک‌ها، افزایش خالص ذخایر ارزی بانک مرکزی به دلیل تعدیل نرخ‌ها، افزایش فروش ارز از سوی صادرکنندگان و... تحقق خواهد یافت.این شیوه می‌تواند منابع ریالی لازم را برای کارکرد بهتر اقتصاد و رونق تولید از ناحیه رشد پایه پولی فراهم کند.در شرایط حاضر، افزایش نرخ سود کارکردی نتیجه‌ای جز افزایش هزینه‌های تولید و فشار بیشتر بر ترانزنامه بانک‌ها نخواهد داشت.قطعا کمک دولت در ارائه منظم اوراق در بازار و شکل‌گیری عملیات آن، نتایج خوبی را در سال جاری به دنبال خواهد داشت.

مسکن در اسفند ۹۳ درصد گران شد

● جدیدترین گزارش رسمی از بازار مسکن حاکی از آن است که در اسفند ۹۷ قیمت مسکن نسبت به ماه پیش از آن و ماه مشابه سال قبل (۹۶) به ترتیب ۹۳ درصد و ۹۵٫۵ درصد افزایش یافته است.به گزارش تسنیم، مطابق آمار وزارت راه و شهرسازی از بازار مسکن که در انتشار آن از آمار سامانه املاک و مستغلات استفاده شده در اسفند ماه امسال متوسط قیمت هر مترمربع آپارتمان با افزایش ۹۳درصدی نسبت به ماه پیش از آن یعنی بهمین ۱۱میلیون و ۹ هزار تومان رسیده است. در بهمن ماه سال گذشته متوسط قیمت هر مترمربع واحد مسکونی ۱۰میلیون و ۶۶ هزار تومان بود.بررسی قیمت متوسط مسکن در اسفندماه سال گذشته با اسفند سال ۹۶ حاکی از رشد ۹۵٫۵درصدی است. در اسفندماه سال ۹۶ هر مترمربع واحد مسکونی پنج‌میلیون و ۶۲۸ هزار تومان بود.

مرضیه امیری: «اینجا دیکه خونه من نیست. سرم رو به هر طرفش می‌چرخونم، جای آشپا و خودم رو قبل از امروز به یاد می‌آورم. هر قدمی‌گه برمی‌دارم، صدای شلق‌وشلق گل‌ولای میره تا ته جونم. لجن انکار مکش داره، باره رو دودستی چسبیده. سه‌بار تمیز کردیم و هربار، باز آب بالا میاد و همه‌جا بیشتر نم می‌کشه. من مسار ندیدم، ولی شنیدم تو خونه همسایه اومده بود. حتما اینجا هم میاد. با دست خالی و پای برهنه چطور می‌تونم این‌همه لجن رو از اینجا بیرون ببرم؟ حالا بیرون هم بردم، کجا بریزم جز توی کوچه؟ از توی همین کوچه، خودم باید بروم و بیام. این خونه باید تمیز بشه، همه‌جا بوی گند میاد.»

ورق‌های شناسنامه‌های امدادی سیاه می‌شود

اول از گلستان شروع شد؛ سیلی که کسانی نامش را سیل «مهربانی» گذاشتند و به قول محلی‌ها شد جایی برای عکس‌گرفتن و تبلیغ «مهربانی»، اما برای مردمان گنبد، آق‌قلا و کمیشان تجربه «ازدسترقتن» بود. ۲۳ روز بعد از آمدن سیل به آق‌قلا و کمیشان رفته‌یم. از آمدن سیل روزها گذشته و نام این دو شهر را در میان اخبار گم کرده‌ایم. ماشین‌حساب‌های نهادها برآورد می‌کنند و خبر می‌دهند: «هزار» و «۹۰ میلیارد تومان به بخش زراعی خسارت وارد شد. ۲۷۰ هزار هکتار از اراضی زیر آب رفت. ۱۰ هزار دام سبک و سنگین تلف شد. ۳۰ واحد صنعتی خسارت دید، ۱۰ هزار واحد مسکونی آسیب دید و شش نفر در سیل گمیشان کشته شدند؛» خبرهایی که البته سخت هم جمع‌آوری شده‌اند. مردم در اسکان‌ها می‌گویند از دست کسانی که «کارشناس» هستند و هر روز یکی از آنها می‌آید و سؤال‌های تکراری می‌کند و یک جدول در شناسنامه امدادی را پر می‌کند، عاصی شده‌ایم. گرفتن این اطلاعات باید بشه کار ما هم بیاید؟ چندبار تکرار کنیم. اسممان را ثبت می‌کنند و می‌گویند برمی‌گردیم و ما منتظریم که برگردند.

شناسنامه‌های امدادی یک ورق کاغذ پشت‌ورو است. بالای صفحه نام و نام‌خانوادگی فرد نوشته شده و در ادامه، آدرس محل سکونت، این شناسنامه‌ها هر روز بعد از تحویل هرگونه کالا پر می‌شوند. شناسنامه دیگر هم مربوط به خدمات بهداشتی است؛ اینکه هر کس در چند نوبت معاینه شده، اما این به معنای تشکیل پرونده سلامت، سوابق بیماریاری و داروهای مصرفی نیست. عملاً کارشناسانی که به محل اسکان می‌روند، هرکدام یک فهرست جداگانه برای خودشان دارند و همه اطلاعات یک‌جا جمع‌آوری نمی‌شود. ۲۰ مدرسه در آق‌قلا برای اسکان سیل‌زدگان آماده شده بود. ما به مدرسه نبوت رفته‌یم. مدرسه نبوت برای برخی ششمین محل اسکان بود؛ یعنی هر چندروز یک‌بار، یک‌جا اسکان داده شده بودند. این مدرسه تنها مدرسه‌ای بود که مدیر آن در روزهای سیل در محل اسکان حضور داشت و همسراه با گروه‌های یک‌وا امدادرسانی می‌کرد، اما سایر مدارس، تحت سرپرستی گروه‌های امدادرسان رسمی مانند جمعیت هلال‌احمر یا سپاه اداره می‌شدند.

روال مدیریت اسکان این مدارس این‌طور بود که هر چندروز یک‌بار یک نفر از سوی این گروه‌ها به مدارس فرستاده می‌شد و بعد از چند روز شیفت خود را به کس دیگری تحویل می‌داد. کسانی که در این مدارس بودند، می‌گفتند هر آدم جدیدی که می‌آید، یک حرف دیگر می‌زند. هر روز همه‌چیز تغییر می‌کند؛ از ساعت و کیفیت ناهار گرفته تا اینکه هرکدام کجا بنامیم، با کی حرف بزنیم یا نزنیم.

در مدرسه نبوت به کمک گروه‌های مردمی یک حمام سیار گذاشته شده بود؛ چیزی که در مدارس دیگر کمتر دیده می‌شد. برای کودکان حاضر در مدرسه برنامه‌هایی مانند نقاشی‌کردن یا «جُنگ شادی» برگزار می‌شد. ناهارها از بیرون می‌رسید، اما شام را خود افراد به کمک یک نفر داوطلب دور هم می‌پختند. کارشناسان بهداشت و سلامت روان از بیرون مدرسه می‌آمدند و سر می‌زدند. کسانی که در مدرسه سکونت داشتند، می‌گفتند کارشناسان بهداشت هر روز عوض می‌شوند، اما سؤال‌ها و نسخه‌ها تکراری است. این کارشناس‌ها صرفاً داروهای عمومی مانند انواع مسکن و قرص سرماخوردگی توزیع می‌کنند و کارشناسان بهداشت روان هم از ما سؤال‌هایی درباره اینکه «آیا اضطراب داری یا نه» می‌پرسند. مدیر مدرسه می‌گفت به فرمانداری پیشنهاد کرده در هر محل اسکان، یک نفر برای رسیدگی به بهداشت و یک مددکار اجتماعی یا روان‌شناس به طور ثابت حضور داشته باشد.

او از یک سپرپچه ۱۳ساله حرف می‌زد که سابقه مصرف دارو و اقدام به خودکشی داشته؛ کسی باید در این روزها مرتب از این بچه مراقبت کند، نه‌اینکه هر روز یک نفر سنجش کند. «اون قدر هر روز یک «کارشناس» اومد برای تأمین سلامت روان و پنج دقیقه با هر کسی حرف زد و رفت که دیروز که یکیشون اومده بود، یکی از بچه‌ها که مشکل روحی هم داره، خندید و به من گفت باز اینها می‌خوان درباره اضطراب سؤال‌پیچم کنن. ول کرد و رفت توی کوچه. حاضر نشد صحبت کنه». آن‌طور که از صحبت‌ها و شیوه امدادرسانی می‌توان فهمید، هیچ هماهنگی‌ای میان نهادهای رسمی حاضر در مناطق سیل‌زده وجود ندارد و این‌ علاوهر بر موازیکاری در مواردی مانند ارائه خدمات سلامت، باعث بی‌اعتمادی و دل‌زدگی افراد هم شده است.

فقر و محرومیتی که از قبل در میان مردم این منطقه وجود داشته، با آمدن سیل تشدید شده. مدیر مدرسه می‌گوید از میان ۲۰۰ دانش‌آموز مدرسه، ۵۰ نفر آنها تحت پوشش کمیته امداد و بهزیستی هستند. بیشتر پدران آنها یا بی‌کار هستند یا بیرون از شهر کار می‌کنند. می‌گویند روزهای اول کسی حواسش نبود به کسانی که اعتیاد دارند، بعد از چند روز بازارخاره گروه‌های امدادرسان

ویژه سیل

گزارش میدانی «شرق» از زیست مردمان سیل‌زده آق‌قلا و کمیشان

مرداب در گلستان

سیل در روستای زاده

رسمی را توجیه کردیم و توانستیم توزیع متادون هم داشته باشیم، اما این تصمیم محدود به همین جاست و در همه محل‌های اسکان اجرا نمی‌شود.

سرپناهی نداریم

در آق‌قلا آب سیل همان‌طور راکد باقی مانده است و بعضی جاها عمق آب به دو متر هم می‌رسد. بعضی‌ها که در مدارس اسکان داده شده‌اند، هر روز راه می‌افتند و با قایق یا تراکتور، خودشان را به خانه‌هایشان می‌رسانند. قایق‌ها و تراکتورها عمدتاً از آن اهالی ترکمن‌صحرا است. در روز اول سیل، یک نوبت سوخت رایگان به آنها داده شده اما در روزهای بعد این خدمات حذف شد. هر بار که تراکتور وارد آب می‌شود، بعد از آن به روغن‌گیری نیاز دارد و هر دفعه ۱۲۰هزارتومان خرجش می‌شود. رانندگان قایق‌ها و تراکتورها خودشان هزینه می‌کنند اما می‌گویند جیبشان بیشتر از این جواب نمی‌دهد و مجبورند، ساعت‌های کمتری امدادرسانی کنند یا از این‌کار انصراف دهند.مردم خانه‌ها را تمیز می‌کنند و می‌گویند هرچه تمیز می‌کنیم، باز کثیف می‌شود. خانه‌ها از آب تخلیه شده اما حیاط خانه‌ها را نیم متر آب گرفته و فاضلاب بالا زده است.

از هر کسی می‌پرسیم، این آب قرار است چطور از اینجا برود، می‌گویند کسی به ما چیزی نگفته است اما کسانی که ماشین تخلیه آب دارند، از داخل کوچه‌ها آب را جمع و کمی آن طرف‌تر از محل‌های مسکونی خالی می‌کنند. همین باعث تجمع آب در مسیرهای رفت‌وآمد شده و تعداد ماشین‌های لوله‌کشی و تخلیه آب کم است. آنتهایی که مشغول‌اند، از طرف گروه‌های مردمی هستند و خبری از گروه‌های «امدادی» رسمی نیست. هیچ برنامه مشترکی برای تخلیه آب در این منطقه از طرف شرکت آب‌وفاضلاب استان گلستان اجرا نمی‌شود و تخلیه آب به دست تقدیر و برنامه تبخیر خودبه‌خودی سپرده شده و با وجود ترکیب آب فاضلاب با آب سیل، تبخیر هم نشدنی است. به گفته مردم محلی در چنین وضعیتی فقط باید چندین و چند کانال باز شود و از این کانال‌ها آب به سمت دریا سرازیر شود که با وجود ترکیب آب فاضلاب احتمال آلودگی آب دریا هم وجود دارد.

برای بیمه فقط نامان را ثبت کردند

به سمت محله‌هایی می‌رویم که هنوز تا دو متر غرق در آب هستند. باد می‌آید و آب راکد تکانی می‌خورد. زنی که خانه‌اش در همان محل است، آب را نشانمان می‌دهد و می‌گوید: «نگاه کن چطور آب جلو می‌آد، روزی که سیل اومد همین‌جوری شروع شد و توی ۲۰ دقیقه چنان آب بالا اومد که گفتیم راه فراری نداریم. قلیش هوشناسی هشدار داده بود اما فرماندار مصاحبه کرد و گفت نگران نباشید، سیل می‌آید و می‌رود. به هیچ‌کس آسیبی وارد نمی‌شود. سیل اومد و موند. خونه‌مون رو با هزار قرض و سختی ساخته بودیم. الان شده لجن‌زار.»

همسرش هم می‌گوید: «من راننده کامیونم. برای مردم بار می‌برم باکستان و میام. الان دارن بهم فشار میارن که برگرد سرکارت. اما چطور اینجا رو ول کنم و برم. ماهی ۳۴۰هزار تومان بیمه تأمین اجتماعی می‌دم، از کجا بیارم خونه‌م رو بیمه کنم. کل وسایل خونه موند زیر آب. حتی کسی نیومد ببینه چقدر از خونه و وسایل خونه خسارت دیده... ما که نباید بریم دنبال کارشناس بیمه و بهداشت، اون‌ها باید بیان و سر بزنند، فقط میان توی محل اسکان‌ها. اصلاً نیومدن ببینن توی خونه‌های ما چه خبره. توی مدرسه می‌کن، جارو بزنن، پنجره رو باز کنیند هوا عوض بشه، خب اینها رو که خودمون بلدیم. عوض این تذکر‌ها، باید بیان توضیح بدن خونه‌هامون چطور باید ضدعفونی بشه؟ چه مرضی‌هایی می‌گیریم؟ مار برزه باید چی‌کار کنیم؟ فقط ماسک روی صورت‌هاشون می‌زنند و می‌آن دو متر دورتر از ما می‌ایستند، انگار ما جذامی، طاعونی چیزی گرفتیم.» یکی دیگر از محلی‌ها می‌گوید: «از طرف بیمه کسی رو آوردیم اما به همه خونه‌ها سر نزدند. اونجا‌هایی هم که رفتند فقط گفتند بیمه نبود و حالا بعداً اطلاع می‌دیم و اگه شد پیگیری می‌کنیم. می‌کن بهتون وام می‌دیم. خب از نظرخیلی از ما وام اشکال داره اما برای تصمیم‌گیری‌ها باور ما که مهم نیست». به گفته یکی از کارشناسان مسکن محلی، خانه‌های این منطقه عمدتاً اسکلت ندارند، آجری‌اند و خانه‌هایی که ۵۰ سال پیش ساخته شده‌اند، خاکی هستند. حدود ۷۰ درصد خانه‌های کمیشان سیمانی نیستند و این باعث نشست و تخریب خانه‌ها خواهد شد؛ وضعیتی که حتی با رفتن سیلاب همچنان ادامه خواهد داشت.

محل ارتزاقمان از بین رفت

در خیابانی در آق‌قلا که از آب تخلیه شده، جلوی در یک پاساژ صنایع‌دستی، فروشدگان، اجناس صنایع‌دستی ترکمن را جلوی آفتاب پهن کرده‌اند تا خشک شوند. «تو همین پاساژ هر کدوم از مغازه‌ها حداقل ۵۰میلیون

به یک مسئله شد و این مسئله همچنان ادامه دارد. در آن زمان زمین‌های ترکمن‌ها به نفع بنیاد پهلوی مصادره شد یا به بهانه «قانون بهره مالکانه» درآمد آنها از زمین حداقلی شد. یکی از محلی‌ها درباره مالکان زمین یا به قول خودش «سیاست زمین» در ترکمن‌صحرا می‌گوید: «ما فکر می‌کنیم نقشه فلسطین به شکل دیگری اینجا دارد اجرا می‌شود. آنجا چطور زمین‌هایشان را می‌خریدند؟ اینجا هم ترجیح داده می‌شود هر کسی بیاید و مالک زمین باشد، جز ترکمن‌ها». این روزها هم همه زمین‌داران به یک اندازه سیل‌زده نشده‌اند. ترکیب زمین‌داری در این سرزمین شامل زمین‌داران دولتی، زمین‌داران خصوصی و زمین‌داران خرد است. روزی که به کمیشان رفته‌یم، تعدادی مشغول ترمیم سیل‌بندی بودند که به دست مردم منطقه ساخته شده بود. زمین‌داری شکایت به شهرداری برده و گفته بود، شکافی در مسیر سیل بهدیت تا زمین من نجات پیدا کند. یک بار سیل‌بند به خواست او شکاف خورده بود و بعد از اینکه

از همین دریچه آب به سمت کمیشان رفته بود، مردم خبردار شده بودند و برای بستن دوباره سیل‌بند دست به کار شدند. کسانی که روی زمین‌ها کارگری می‌کردند، اگر روزمزد بودند، دستمزد فصل کاشت را دریافت کردند و حالا در ماه خرداد که فصل برداشت امسال است، محصولی نیست که برای دروی آن کار کنند و مزد بگیرند؛ اما شیوه دستمزد برخی کارگران متفاوت است. زنی که روی زمین‌های کشاورزی کار می‌کرد، می‌گفت: «روزی ۱۰ ساعت روی زمین کار می‌کنم، دستمزدم را هر سال، بعد از فروش محصول بهم می‌دادند. من کجا بروم، بیمه که اصلاً من را قبول نمی‌کند، صاحب زمین هم که می‌گوید زمینم رفت، پولی نیست که به تو بدهم.» سلب مالکیت از زمین البته تنها محدود به زمین‌های زراعی نیست. زمین‌های مسکونی این منطقه اکثراً بدون سند هستند و هرکس بخواهد خانه‌اش را سند بزند، فرقی نمی‌کند ۸۰ سال ساکن آن خانه باشد یا دو سال، باید به قیمت روز کارشناسی شود و از «دولت» بخسرد. به گفته محلی‌ها حدود ۴۰ درصد از زمین‌ها و خانه‌ها به نام بنیاد علوی است و مردم برای ثبت سند باید خانه‌هایشان را از این بنیاد خریداری کنند.

روی مسیر سیل، ریل راه‌آهن زدند

مردم از سد وشمگیر و ریل راه‌آهن گرگان-اینچپه‌برون حرف می‌زنند. می‌گویند سد و ریل راه‌آهن دقیقاً در مسیر سیل ساخته شده‌اند و سد وشمگیر ۴۵ سال است که لایروبی نشده است.

ادامه در صفحه ۱۵

گذر

۳ راهکار مجلس برای توزیع کالاهای اساسی با ارز ۴۲۰۰تومانی

● عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه بر نحوه عرضه کالای اساسی وارداتی با ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی ضعف نظارت مشهود بود، گفت: مجلس سه راهکار مختلف برای توزیع ۱۴ میلیارد دلار ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی پیش‌روی دولت قرار داده است.به گزارش تسنیم، اخیراً ابهاماتی درخصوص تداوم تخصیص ارز دولتی به ۲۵ کالای اساسی مطرح شده است. ابتدا برخی مقامات وزارت جهاد کشاورزی قطع‌شدن تخصیص دلار چهارهزارو ۲۰۰ تومانی برای واردات گوشت قرمز را مطرح کردند. همچنین سخنگوی دولت نیز بر برنامه‌ریزی دولت برای یافتن سازوکاری جهت تخصیص بهینه‌تر ارز دولتی تاکید کرد.محمد حسینی با بیان اینکه دولت سال قبل ۱۳٫۵ میلیارد دلار و طبق مصوبه مجلس در سال ۹۸ حدود ۱۴ میلیارد دلار ارز دولتی برای واردات کالای اساسی تخصیص داده، گفت: با توجه به حکمی که در قانون بودجه ۹۸ مبنی بر اجاره به دولت برای استفاده از ارز حاصل از صادرات نفت جهت واردات کالای اساسی داده شده، دولت می‌تواند از این مسیر اقدام کند. به گفته این عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس شورای اسلامی، به هر حال طبق قانون، دولت باید به دولت ۹۸ میلیارد دلار نیز ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی تعلق می‌گیرد این در حالی است که مجلس سه راهکار مختلف را برای اطمینان از رسیدن بهینه‌تر این ارز به مصرف‌کننده نهایی در نظر گرفته است.حسینی گفت: مجلس در آخرین روزهای بررسی لایحه بودجه سه شیوه برای دولت لحاظ کرد تا کالای واردشده به‌نحو مطلوبی در اختیار تولیدکننده و مصرف‌کننده نهایی قرار گیرد.وی افزود، یکی از روش‌ها این است که مواد اولیه وارداتی با ارز دولتی قیمت‌گذاری شوند اما با کوبن الکترونیک در اختیار مردم قرار گیرد.حسینی ادامه داد: روش دوم این بود که دولت قیمت کالا را افزایش دهد اما یارانه ریالی را به‌عنوان مابه‌التفاوت در اختیار مردم قرار دهد.این نماینده مجلس گفت: راهکار سوم نیز این بود که جهت حمایت از تولید، یارانه ریالی تنها در اختیار تولیدکنندگان قرار گیرد. به هر حال دولت می‌تواند یکی از این سه راهکار را انتخاب کند.

اینترنت با بسته‌های پرتراфик بهاری